

Balıkesir den **İrfan Ay**
Anlatıyor-1

CELAL SAHİBİ BİR EVLİYA

Hasan Baba'yı ölmeden 2 yıl önce (yaklaşık 1995 yıllarında) tanıdım. Balıkesir'den terzi arkadaşım Hasan Dur, Bergama'da Hasan Baba adında bir evliya var. Bizim arabamız yok. Bizi götürürmüsün? dedi. Ben de niye olmasın deyip, onları arabamla Bergama'ya götürdüm. Hayatımda ilk defa evliya görecektim. Merak da etmiyor değildim. Daha önce hiç evliya görmemiştim. Neyse şimdi dergah olarak kullanılan binaya geldik. Hasan Baba içeride, elini öptük. Bana sedirde bir köşeyi gösterdi. Sen burada otur. Dedi. Bende onun gösterdiği yere oturdum. Arkadaşlarım daha önceleri onu tanıdıkları için yere dizüstü oturdular, gayet saf biçimde ona dertlerini anlattılar. Tanıdıkları insanlardan Şikayette bulundular O da **“Olur evlatlar herkes her şeyi söyler, bize sabretmek düşer”** . dedi. Neyse 1,5- 2 saate yakın konuşulanları dinledim. Herkes kendi sorunlarını dile getiriyordu. Ben hiç konuşmadım. Sadece izliyorum. Artık kalkma zamanı geldi. Hepimiz elini öperek ayrılacaz. Ben elini öperken bana **“ Nerede çalışıyorsun? “** dedi.

Ben de **“Üniversite de hocayım”** dedim.

Elini tam alnıma koyarak dedi ki **“Evlat , kalemin keskin, sözün geçerli olsun “** dedi.

Ben de **“Sağol Hasan baba”** dedim.

Tam eğildiğim yerden kalkacam, kulağıma eğilerek dedi ki :

“Oğlum karınla akşam kavga ettiysen sabah barış” dedi.

“Olur Baba” dedim. Hasan Babayı ilk defa görüyor Onu ilk defa tanıyordum. Tuhafıma giden şu oldu.

Ben gerçekten herkes gibi, ben de hanımımınla bazen tartışıyoruz, birbirimizi kırıyoruz da, serde ne de olsa gençlik var. Hanımım kavgadan 15-20 dakika sonra hemen bir sigara yakar, hatta bana da ikram eder, ama ben kızgınlığım hala geçmediği için onun sigarasını almam, o bir kahve yapar bana uzatır ben almam, bu neredeyse 10 gün sürer sonra tekrar eski hayata döneriz. Yanı kısaca hanımım hemen barışırken , benim stresim 10 gün sürer, bu da hoş olmuyor tabi.

Benim bu problemimi ben kimseye söylemedim. Daha Hasan babayı ilk görüşüm, bana bunu söylemesi çok enteresan geldi. Hasan Baba'yı dinledim. O'nun dediği gibi kavga edip hemen barıştık. Eve huzur geldi.

ATEŞİM YÜKSEK SİZİ YAKAR

Aradan 2-3 ay geçti, bir gün yine tekrar Hasan Baba'ya ziyarete gittik. Hasan Baba acayip celallenmiş, kimse yanına yaklaşmıyor. İçimizde Mehmet Kurt adında bir Resim öğretmeni arkadaşımız var., yanına yaklaşarak "**Hasan Baba ver elini öpelim**" dedi. Hasan Baba celalli bir şekilde "**Evlad Ateşim çok yüksek, yaklaşma sizi yakar**" dedi. Mehmet hocam yanına yaklaşmadı, geri geri çekildi. Yarım saat boyunca bağırdı, çağırdı durdu. Bağırıp çağırmasının sebebi de kardeşinin oğlu genç bir çocuk, Genelev'e gitmiş, galiba Hasan Baba'ya söylemişler. Mubarek nasıl kızmış, nasıl kızmış anlatamam. Hasan Baba'nın Kardeşi Ali abi bağılıyor. Genç O bir hata yapmış Sen affetsen ne olur? Ama Hasan Baba ateş küpü.

Hasan Babanın odasından resimle süslü bir köşe

Kardeşi O senin sülalenden birisi affet diyor, Hasan Baba ogün biz oradan ayrılana kadar bağırdı çağırdı. Bense Evliya'yı *“hiç kızmayan, Halim salim, yumuşak huylu kimseyi kırmaz, beyaz saçlı bir zat olarak”* hayal etmiştim. Karşımda Celalli mi celalli bir insan gördüm. Anladım ki Hasan Baba Heybetli, neredeyse 2 metreye yakın boyu var. Kızdığı zaman, ürkmemek korkmamak neredeyse mümkün değil.

Neyse, Terzi Arkadaşım Hasan Dur, Onu çok uzun zamandır tanıyor, Kızgınlığı yarım saatten fazla olunca, biraz sakın gördü ve yanına gitti, Baba dedi *“Artık ver de şu elini bir öpelim”* dedi, O da tekrar *“evlat ateşim var”* dedi. Terzi Hasan da *“Baba biz bu ateşte yanmaya geldik”* deyince biraz yumuşadı, biz de sıra ile odaya girerek elini öptük. Bana *“Sen tam karşıma otur”* dedi.

Arkadaşlarım yeniden dertlerini anlattılar, onlara dermanlarını söyledi, Tam kalkacaz Gözlerini taa oturduğu yerden bana dikerek taa gözlerimin içine bakacak şekilde *“HOCA SENİ SEVDİK”* dedi, Hasan Baba Bir anlamda Hz.Ali'nin yukarıdaki sözünü yerine getiriyordu. ama inanın gözleri öyle bir açılmıştı ki ben korktum. Ben de sakince *“Sağol Hasan Baba”* diyebildim. Hasan Baba bana gönlünü vermişti. Gönlüm O'na takıldı kaldı. Ben çok şanslıyım. Allah'ım sana binlerce şükürler olsun .

Hasan Babanın dergahtaki yatağı

MİS GİBİ BİR KOKU

Aradan epey zaman geçti, tekrara ziyarete gittik. Bu sefer eşim Süeda'yı da götürdüm. O Hasan Baba'ya bir mendil hediye götürdü. Tam dergah odasına girececez, dışarıda inanılmaz güzellikte bir koku ver. Hanıma dedim ki, **“Süeda kokuyu duyuyormusun?”** O da evet duyuyorum dedi. Neyse içeri girdik. Elini öptük. ben bir ara **“Baba dışarıda tarif edemeyiceğimiz bir koku duyduk”** bu ne iştir dedim. Dedi ki **“evliya koku verir evlat”** dedi.

Yine başka bir ziyaretimizde, Hasan Baba , Terzi arkadaşım Hasan la beni Kömürcü köyünde yaşamış ve ölmüş olan **Sadık Dede** diye bir evliyayı ziyaret etmemizi söyledi, Biz de gittik. Arabamla Onu ziyarete giderken arabanın içinde **“nasıl bir koku”** anlatamam, bunu sadece ben değil, Terzi arkadaşım Hasan Dur 'da da aynen duyduğunu söylüyordu. Meğer sonradan anladım ki, Allah'ı aramaya başlayan yeni sufi'leri, bu yola meyledenleri, evliyalar bu tür kerametlerle sevdirmeye çalışırlarmış. Benim duyduğum yorumum bu. Doğrusunu Allah bilir.

ÖNEMLİ GECELERDE 70 000 DEFA LAİLAHE İLLALLAH ZİKRI

[Hasan Baba gür sesiyle

“Evlatlar , Zikirlerin en efdali

“LÂİLAHE İLLALLAH”

zikridir.] derdi.

Önemli gecelerde kuran ve mevlüt tilaveti ni Hasan Baba zamanından beri yapan **Kerim Hoca** artık yaşlandı

Hasan Baba’nın sağlığında, Çok önemli günlerde, özellikle berat, mirac, doğum gibi mubarek akşamlarda dergaha gidilir, mevlüt okunurdu. Mevlüt sonrası orda

bulunan insanlar sayılır, diyelim 80 kişi var. Bir defa söylendiğinde , tesbihi 1 çekişimimizde 80 “**LAİLAHE İLLALLAH**” denmiş oluyor, Bir tesbih genelde 99 tanedir. Biz ona 100 dersek, 100 tane tesbihi 1 defa devirdiğimizde 8000 defa “**kelime-i tevhid**” çekilir. 9 defa 100 lük tesbih döndürülür. 72 000 defa **Lailahe illallah** zikri tamamlanırdı. İlahi bir huşu içinde herkes tarafından **SESLİ OLARAK** söylenerek mubarek gece hayırla yadedilir, kutlanırdı. Ziyaretçilerin çoğu gelirken, şeker, çay, değişik ikramlıkları getirirler. Arkadan şerbet içilir, çay demlenir içilir. Sohbetler edilir, hatırlar sorulur, Ortama ilahi bir hava bürünür, kaç göçek olmadan kadınlar bi tarafta, erkekler bi tarafta, kadın-erkek herkes birbiriyle güleç yüzlü, artniyetsiz bir şekilde kaynaşırdı. Bu son zamanlara kadar böyle devam etti. Eğer mubarek gecelerde gelen ziyaretçi fazla olursa , bu zikir hala yapılıyor. Ancak biraz gevşemiş vaziyette. Oysa Hala eskisi gibi olabilir. Burada sorumluluk oğlu **Hüseyin Pilpil’e** düşüyor. Çünkü organizatör O. Umarım Hüseyin Pilpil bu konuda duyarlı davranır.

Hasan Baba’ya zikir için bize ne önerirsin Hasan Baba? dendiğinde ;

LAİLAHE İLLALLAH

DEYİN

ARKANIZA BAKMADAN YÜRÜYÜN

Derdi.

Belki de Hasan Baba bize aşağıdaki Hadis gereğince bu sözü kulağımıza **küpe** yapıyordu.

"İman, yetmiş küsur derecedir. En üstünü “**Lâ ilâhe illallah** (Allah’tan başka ilah yoktur)” sözüdür, en düşük derecesi de rahatsız edici bir şeyi yoldan kaldırmaktır. Haya da imandandır."

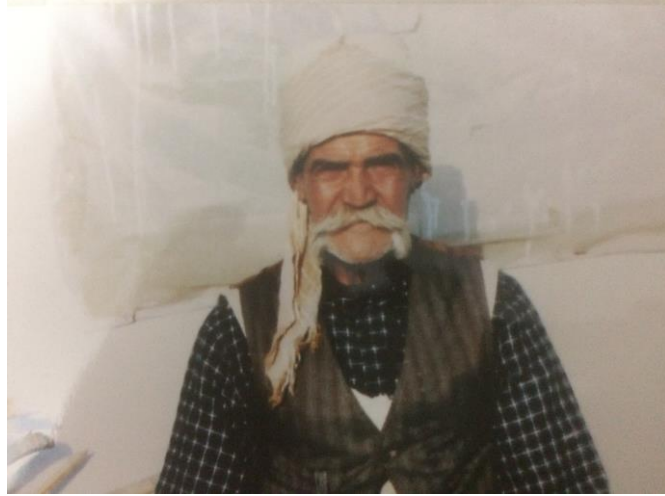
(Buhârî, İmân, 3; Müslim, İmân, 57, 58.)

ALINTERİ KAZANCI

Kesinlikle yer altında bulunan definecilik gibi para aramalarına karşıydı. “*En güzel kazanç alın teriyle kazanılan kazançtır. Ne kendi oğluma ne de sizlere yeraltından çıkan paraları yemenizi tavsiye etmem*” derdi. Bergamada bir köprü altında bir kazan para olduğunu gönül gözü ile gördüğünü söyler , ama asla bizlere tavsiye etmezdi.

KILICIN DAHA KESKİN OLMASI

Hasan Baba evlatlar “ *Biz öldükten sonra kılıcımız daha keskin olur*” derdi. Yani duanızı, isteğinizi esirgemeyin. Dua’nın Allah katında itibarı yüksektir derdi.

DUA

“DUA” sevgiliye yazılmış bir mektup gibidir.. Zarfın içerisine yüreğini koyanın, duası kabul edilir..

Ben İrfan Ay olarak içime sordum ? İrfan ! Sen Allah’ını seviyormusun ? diye, içimden hiç bir cevap gelmedi. Ne seviyor ne sevmiyordu. Oysa iman edip devamlı olabilmesi için önce ;
Allah’ı tanımak, sonra

Allah'a iman etmek, sonra
Allah'ı sevmek, sonra
aşık olmak, sonra
Başa gelen belalara sabretmek gerekliydi.

Allah'ımı arayıp bulduktan sonra ,imanımı elde ettim.Sıra sevgiye gelince
Allah'ın içime sevgi vermesi için kendiliğinden bende oluşan ve her namazdan
sonra **sık sık tekrarladığım bana ait duam** aşağıdaki gibidir. :

-ALLAH'IM SEVGİNİ VER, SEVGİNİ VER, SEVGİNİ VER, (3 kez)
-HABİBİNİN SEVGİSİNİ VER, SEVGİSİNİ VER,SEVGİSİNİ VER (3 kez)
-EHLİBEYT'İN SEVGİSİNİ VER, SEVGİSİNİ VER, SEVGİSİNİ VER(3 kez),

-HZ.EBUBEKİR'İN,
-HZ.ÖMER'İN,
-HZ.OSMAN'IN.
-HZ.ALİ'NİN SEVGİSİNİ VER,

-ASHAB'IN SEVGİSİNİ VER,
-VEYSEL KARANİ'NİN SEVGİSİNİ VER,(Derece olarakAshab'tan düşük)
-124 BİN PEYGAMBERİN SEVGİSİNİ VER,

-BAŞTA ABDÜLKADİR GEYLANİ OLMAK ÜZERE, TÜM TANIDIK
TANIMADIK NE KADAR EVLİYA VARSA ONLARIN SEVGİSİNİ VER,

-ALLAH'IM BENİ, YUNUS'UMU, MEVLANA'MI, NUSRET BABA'YI,
HASAN BABA'YI YOĞURDUĞUN GİBİ YOĞUR, (Beni etkileyen mübarek
zatlar)

-GÖKTEKİ RAHMETİNİ, YERDEKİ BEREKETİNİ EKSİK ETME,

-TÜM İNSANLARI, MUHAMMET ÜMMETİNDEN EYLE,

-O'NUN YÜZÜ SUYU HÜRMETİNE HEPİMİZİ AFFEYLE !

Diyerek duamı bitiriyorum. Bu dua'dan sonra gelişme var mı? Evet var. O
Rahmeti bol Rabbim, hem kendisine, hem de insanlara olan sevgimi ve
merhametimi artırdı.Hala devam ediyorum. Ölene kadar da bırakacağımı
sanmıyorum.

DUAYI BAŞKA İŞ VE İSTEKLERİM İÇİN DE RABBİME YAPIYORUM.

BEN ALLAHIMDAN İSTERİM.

VERİRSE YÜCELİĞİNDENDİR.,
VERMEZSE HİKMETİNDENDİR.İMTİHANIDIR, BEN BİLEMEM.
DUAM KABUL OLMAZSA SABREDERİM.
ASLA ALLAHIMDAN VAZGEÇMEM.

Allah bizim dua etmemizi bizden istiyor.Kulun Rabbine yalvarmasından daha doğal bişi olamaz, çünkü O yaratıcı, sen ise yaratılansın.

[[Diyanet İşleri](#) yorumu: 25/FURKÂN suresi-77 ayet: (Ey Muhammed!) De ki: “Duanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin! Siz yalanladınız. Öyle ise azap yakanızı bırakmayacak.”]